

رهايي گروگان‌ها از سوله متروکه

اعضای یک باند مخوف آدم‌ربایی به بهانه استخدام در کارخانه‌های بزرگ، اتباع بیگانه را گروگان می‌گرفتند و دست به اخاذی از خانواده‌هایشان می‌زدند. به گزارش همشهری، چند روز قبل خانواده

۲ جوان افغانستانی با مراجعه به پلیس پایتخت از ربوده‌شدن فرزندان‌شان خبر دادند. آنها گفتند پسرانشان برای کار از افغانستان به ایران آمدند، اما به طرز مشکوکی ناپدید شدند. پس از آن مردی ناشناس با آنها تماس گرفت و در ازای آزادی فرزندان‌شان درخواست ۴۰ میلیون تومان کرد. آنها نیز این مبلغ را اواریز کردند اما فرزندان‌شان آزاد نشدند. با ثبت هر دو شکایت، تحقیقات برای نجات گروگان‌ها آغاز شد. بررسی‌ها نشان داد یکی از گروگانگیران با کارت عابر بانک یکی از گروگان‌ها برای خرید به یک سوپرمارکت رفته است. با به‌دست آمدن تصویر وی، این مرد ۴۰ ساله دستگیر شد و در بازجویی‌ها اعتراف کرد که با همدستی ۲ مرد افغانستانی، باند آدم‌ربایی تشکیل داده و به بهانه استخدام اتباع بیگانه در یک کارخانه بزرگ، آنها را گروگان می‌گیرند.

متهم گفت: ۲ افغان سرکرده باند بودند و وظیفه من نیز نگهداری از گروگان‌ها بود اما یک اشتباه کار دستم داد و ماجرا لو رفت. وی ادامه داد: آن شب به‌شدت گرسنه بودم و پول زیادی نداشتم. با تهدید، کارت یکی از گروگان‌ها را گرفتم تا با آن خرید کنم اما اصلاً حواسم نبود که این کار، برایم گران تمام خواهد شد.

او در ادامه اقرار کرد که گروگان‌ها را در سوله‌ای واقع در اطراف تهران، نگهداری می‌کنند. با کشف این حقیقت، مأموران راهی سوله متروکه محل نگهداری ۲ گروگان شدند. آنها در حالی پیدا شدند که دست‌وپایشان بسته بود و آثار شکنجه روی بدن‌شان دیده می‌شد. این ۲ نفر پس از نجات به مأموران گفتند، پیش از آنها نیز افراد دیگری در آن محل نگهداری می‌شدند و گروگانگیران بعضی از آنها را پس از دریافت پول از خانواده‌هایشان، آزاد کردند.

تحقیقات در این پرونده برای دستگیری ۲ همدست فراری و شناسایی دیگر افرادی که در دام این گروه گرفتار شده‌اند، ادامه دارد.

پایان سرقط‌های دزد دانشگاه تهران
سارقى که با ورود به يکى از اماکن دانشگاه تهران، تعدادى ابزار و آلات باارزش دزدیده بود، دستگیر شد. متهم بعد از دستگیرى علاوه بر سرقط از دانشگاه تهران، به ۴۰ فقره سرقط ديگر در مناطق مختلف تهران اعتراف کرد که ارزش سرقط‌هاى او بالغ بر ۵میلیارد تومان است.

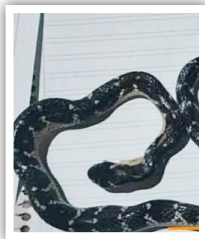

سارق خانه‌ها، گوشى‌اش را جا گذاشت

سارقى که دست به سرقط از خانه‌ها و مغازه‌ها در تهران می‌زد، با جا گذاشتن موبایلش در صحنه يکى از سرقط‌ها شناسایی و دستگیر شد. متهم با شناسایی اماکنی که دوربين مداريسته نداشتند، دست به سرقط از آنجا می‌زد که پس از دستگیرى به ارتکاب ۱۲ سرقط اعتراف کرد.

سیه‌مار، قاتل ۲ خواهر

۲ خواهر خردسال در يکى از روستاهای سراوان بر اثر نیش سیه‌مارى که میان پتو‌ها مخفی شده بود، جان باختند. به گزارش همشهرى، این حادثه در دناک نیمه‌های شب دوشنبه گذشته در روستای گروانى رخ داد.

آن شب خانواده بلوچ‌زهی بعد از صرف شام، همگی به خواب رفتند. سنا و خدیجه ۷ و ۱۲ ساله در يکى از اتاق‌ها و در کنار هم خوابیده بودند اما صبح که شد، هر دو با علامتى از جمله استفراغ و بدحالى شديد از خواب بیدار شدند. خانواده پس از بررسی محل خواب، با يک سیه‌مار که در میان پتو‌ها پنهان شده بود مواجه شدند و هر دو کودک به سرعت به بیمارستان شهرستان سراوان انتقال یافتند اما تلاش پزشکان برای نجات آنها بی‌فایده بود و هر دو خواهر جان‌شان را از دست دادند. این حادثه در حالى رخ داد که حدود ۲ ماه قبل تر نیز يکى از دختران خردسال خانواده بر اثر غرق‌شدگى جان باخته بود.

بازداشت زن در پرونده مرگ شوهرش

وقتی پزشکی قانونی اعلام کرد که علت مرگ مرد میانسال، مسمومیت با سیانور است، همسر او به جرم قتل بازداشت شد. به گزارش همشهری، چند روز قبل مردی ۵۰ ساله به بیمارستانی در تهران منتقل شد و جانش را از دست داد. مرگ او مشکوک بود و از طرفی خانواده این مرد مدعی بودند که همسرش وی را قتل رسانده است. در این شرایط، دستور بازداشت همسر وی صادر شد. این زن در تحقیقات، اختلاف با همسرش را تایید کرد، اما اتهام قتل را نپذیرفت. وی گفت: من و همسر بر سر ولخرجی‌های او اختلاف داشتیم اما من نشانی در مرگ او نداشتم. روز حادثه وقتی همسرم از بیرون به خانه برگشت حالتش خوب نبود و او را به بیمارستان بردم که جانش را از دست داد. تحقیقات از این زن ادامه دارد.

گفت و گوی خبرنگار اعزامی همشهری به میناب با خانواده‌های شهدای دانش آموز

نیمکت‌های خالی، خانواده‌های داغدار

محمد جعفری | روزنامه‌نگار گزارش

میناب در هنگام بازگشایی مدارس، حال وهوای معمول اول مهر را نداشت. جای خالی دانش آموزان مدرسه شجره طیبه بیش از همیشه به چشم می‌آمد؛ کودکانی که امسال دیگر راهی مدرسه نمی‌شوند و خانواده‌های ۳ دانش آموز همچنان چشم‌انتظار پیدا شدن بخشی از بیکر فرزندان‌شان هستند.

بازمانده

با گذشت ماه‌ها از حمله وحشیانه دشمن به مدرسه شجره طیبه میناب، همچنان هیچ بخشی از بیکر اکثر از دانش آموزان کشف نشده و تفحص در مدرسه و اطراف آن ادامه دارد. در میان جست‌وجوی افراد حاضر در مدرسه، یکی از دانش آموزان به یاد همکلاسی‌های شهیدش به مدرسه آمده و برایشان گل آورده است. محمدرشیا، دانش آموز ۸ساله حالا بیشتر از همیشه دلش برای همکلاسی‌هایش تنگ شده. او می‌گوید: آن روز سوار سرویس شده بودم بروم خانه که موشک اول و بعد موشک دوم را زدند؛ ترسیده بودم. شروع کردم به دویدن. فقط می‌خواستم خودم را نجات بدهم. او ادامه می‌دهد: بعد فهمیدم چه اتفاقی افتاده و تعدادی از همکلاسی‌ها و دوستان شهید شده‌اند. حسین، رهسپار، محمدرضا و چند نفر دیگر از دوستانم دیگر نیستند. خیلی دلم برایشان تنگ شده. ما با هم مدرسه می‌رفتیم؛ با هم حرف می‌زدیم، می‌خندیدیم و کنار هم بودیم. حالا مدرسه‌ها دارند دوباره باز می‌شوند، اما امسال جای دوستانم در کلاس خالی است. دلم برایشان تنگ شده.

اشک مادران

در آستان بازگشایی مدارس، در گلزار شهدای میناب غوغایی برپاست. مادران عزادار بر مزار گل‌های پررشته‌شان نشستند و اشک می‌ریزند. یکی از آنها مادر شهید ۹ساله، پرهام

رنجیری است. او می‌گوید: پسرم مهران، بازگشوش و در عین حال درسخوان بود. روز حادثه حدود ساعت ۱۱:۲۰ خاتم شهریاری، یکی از مسئولان مدرسه که به شهادت رسید، تماس گرفت و گفت که زودتر بیایید دنبال پرهام. من هم آماده شدم که با دختر کوچک به مدرسه برویم که ناگهان صدای انفجار آمد. دخترم از ترس در آغوش من آمد و می‌لرزید. چند دقیقه بعد، آنتن گوشه‌ها قطع شد. پدر پرهام آمد و گفت: هنوز پرهام نیامده. همان موقع برای چند دقیقه آنتن موبایل برگشت و با راننده سرویس تماس گرفتم که فریاد می‌زد و می‌گفت بیایید دنبال پرهام، مدرسه را زدند. پرهام زیر آوار است. او ادامه می‌دهد: مثل عاشورا بود. همه خانواده‌ها در خیابان به سمت مدرسه می‌دویدند. ما که رسیدیم، گفتند پرهام را برده‌اند. چند بیمارستان رفتیم و گفتند پرهام در سردخانه است. خیلی گشیم تا اینکه پدرش پیکرش را در سردخانه دید. پسرم سالم بود و از پشت به سرش ضربه خورده و به شهادت رسیده بود. او درباره جای خالی پسرش در روز اول مهر می‌گوید: امسال بازگشایی مدارس خیلی برایم سخت شده. همیشه اول مهر، دختر و پسر ما

هم آماده می‌شدند، صبحانه می‌خوردند و ذوق و شوقی داشتند که مدرسه بروند، اما امسال دخترم تنها شد.

آخرین حرف معلم شهید
دانش آموزان بازمانده مدرسه شجره طیبه با گذشت ماه‌ها از حمله موشکی دشمن به مدرسه‌شان، هنوز لحظه به لحظه این جنایت را به یاد دارند. یکی از آنها درباره آن روز می‌گوید: چند دقیقه تا تعطیل شدن مدرسه بیشتر نمانده بود که صدای وحشتناکی آمد و درو دیوار مدرسه روی سرمان خراب شد. همه بچه‌ها معلم‌ها جیغ می‌کشیدند و ترسیده بودند. معلم مهرانم، سرکار خاتم محمدیان هم آنجا نگران بچه‌ها بود. آخرین حرفی که از او شنیدم این بود که گفت خدایا، محمدیان شهید شد. چند دقیقه گذشت تا اینکه چند نفر از پدر و مادرهای بچه‌ها که دنبال‌شان آمده بودند، بالای سرمان رسیدند. یکی از آنها پدر دوستم، زهرا سالاری بود که من و چند نفر از بچه‌ها را بیرون کشید. زهرا را هم نجات داد و مارا بیرون برد، اما وقتی که دوباره برگشت تا به بقیه بچه‌ها کمک کند، خودش شهید شد.

«آیین بازگشایی مدارس» ثبت ملی شد

سیدرضا صالحی‌امیری، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی؛ مدرسه بخشی از تجربه مشترک و حافظه جمعی ملت ایران است. این تجربه مشترک در قالب «آیین بازگشایی مدارس» ثبت ملی شد. زیرا مناسکی که نسل‌های مختلف در آن سهیم بوده‌اند، بخشی از میراث ناملموس و هویت فرهنگی ما را شکل می‌دهند.

پارسیان «یانگ‌تسه»

قصه روستایی در کرانه یانگ‌تسه که یادآور بازرگانان جاده ابریشم و نشانه‌های فرهنگی ایران است

راحله عبدالحسینی | روزنامه‌نگار

یانگ‌تسه در چین، برای همه ما نامی آشناست: «پارسیان». نام این روستا، روایت‌های محلی، خانواده‌هایی که آخر نام خانوادگی‌شان به «نی» ختم می‌شود و چند نشانه فرهنگی و معماری، خاطر‌های از حضور ایرانیان در چین را زنده نگه داشته است. به تازگی این روستا با انتشار ویدئویی از یک اینفلوئنسر چینی، مورد توجه کاربران فضای مجازی قرار گرفته اما این روستای پارسی تازه کشف نشده و منابع چینی و دانشگاهی سال‌ها پیش از آن نوشته‌اند.

روستای پارسیان کجاست؟

این روستا در منطقه جیانگدو در شهر یانگژو از استان جیانگسو قرار دارد. اداره تبلیغات کمیته حزب شهر یانگژو در گزارش ۲۵ اوت ۲۰۲۶، قدمت این سکونتگاه را دست کم ۶۰۰ سال عنوان کرد. گزارش تحقیقی دیگری در سال ۲۰۲۱ با بررسی اسناد و تبارنامه‌های خانوادگی، قدیمی‌ترین تبارنامه را مربوط به سال ۱۶۳۷ میلادی، یعنی ۳۸۹ سال پیش، برابر با دوره مینگ گزارش کرده است.

چطور پای ایرانی‌ها به این روستا باز شد؟

ایرانی در دفاع از مردم روستا حضور داشت و کشته شد. اهالی نیز برای گرامیداشت او، خانواده‌ای از بازرگانان چینی به نام «گوئو» از دواج کرد و در روستا ماند. سال‌ها بعد، هنگامی که نامانی و حضور راهزنان در اطراف یانگژو شدت گرفت، این بازرگان

یادگاری ایرانی‌ها در دهکده پارسیان

در مرکز روستا، بنایی به نام پاپوین پارس قرار دارد. برای این بنا یک طاق سنگی با ویژگی‌هایی برگرفته از معماری ایرانی - اسلامی توصیف شده و روی آن عبارت «دوستی چین و پارس، دیرپا و ماندگار» آمده است. مقابل بنا نیز سنگ‌نوشته‌ای با نام «پارسی» به ۲ زبان چینی و فارسی قرار دارد، حتی یک محصول کشاورزی هم در روایت هویتی روستا جای گرفته است: «گندم سیاه». براساس روایت محلی، همان بازرگان پارسی دانه‌های گندم سیاه را به منطقه آورده است.

فیلم گزارش را با اسکن این کد ببینید.

افزایش ۴ برابری وسعت دریاچه ارومیه

مدیرکل حفاظت محیط‌زیست آذربایجان شرقی از افزایش بیش از ۴ برابری وسعت دریاچه ارومیه در زمان حاضر نسبت به اول مهر سال گذشته خبر داد و گفت: این روند می‌تواند با تداوم بارش‌ها در پاییز، نوبدیش ثنیت وضعیت کنونی باشد. محمدحسین حسن‌زاده، وسعت کنونی دریاچه ارومیه را ۲۰۷۰ کیلومتر مربع اعلام و اظهار کرد: این در حالی است که بارسال وسعت این دریاچه ۴۸۱ کیلومتر مربع بود که این موضوع نتیجه بارندگی‌های مناسب امسال، اجرای طرح‌های احیا و شرایط مناسب آب و هوایی منطقه است.

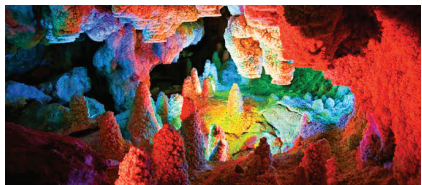

غارهای ایران میراثی در معرض تخریب

دوم مهرماه، روز جهانی غار پاک، فرصتی برای یادآوری ارزش زیست‌بوم‌هایی است که دور از چشم انسان در اعماق زمین قرار دارند، اما نقش مهمی در حفظ منابع آب، تنوع زیستی و تاریخ طبیعی ایفا می‌کنند. کارشناسان غارشناسی هشدار می‌دهند که بسیاری از غارهای ایران امروز با تهدیدهایی مانند گردشگری بی‌ضابطه، معدن‌کاری، رامسازی، آلودگی آب و تخریب فیزیکی روبه‌رو هستند. رئیس سابق انجمن غار و غارشناسی ایران، غارها را به فقر زیرزهای طبیعی زمین «تسبیبه می‌کند و می‌گوید: همانطور که انسان مواد ارزشمند غذایی را برای استفاده در آینده در فریزر نگهداری می‌کند، غارها نیز بخشی از ارزشمندترین ذخایر طبیعی زمین را در خود حفظ کرده‌اند. جواد نظام‌دوست در گفت‌وگو با همشهری می‌افزاید: بسیاری از منابع آب زیرزمینی و آب‌های کارستی در غارها ذخیره شده‌اند و برخی از آنها قدمتی چند میلیون ساله دارند. غارها همچنین رستگاه گونه‌هایی مانند غفایان، خرس‌ها، گوش‌خواران کوچک، حشرات و انواع میکروارگانیسم‌ها هستند و نقش مهم در پایداری اکوسیستم‌های اطراف خود ایفا می‌کنند.

۶ تهدید اصلی غارهای ایران و نمونه‌ها

- ۱ زباله و پسماند: غار رودافشان، غار نخجیر اراک
- ۲ تخریب فیزیکی غار: غار نخجیر اراک
- ۳ گردشگری بی‌ضابطه: غار یخ‌مار البرز
- ۴ نور، صدا و برهم‌زدن شرایط طبیعی غار: نخجیر، غار ده‌شخ کهگیلویه و بویراحمد
- ۵ آلودگی آب و منابع زیرزمینی: دانیال متل‌قو، غار گل‌زرد دماوند
- ۶ معدن، راه‌سازی و پروژه‌های عمرانی در حریم غار: غار دودزای زنجان، غار جهنم در طبس

غار نخجیر اراک:

بحرانی‌ترین غار ایران که به‌طور همزمان ۳ عامل تخریب «نور و برهم‌زدن شرایط طبیعی، زباله و پسماند و تخریب فیزیکی غار» در آن مشاهده می‌شود.